

Reactie van de Vereniging van Incasso-en Procesadvocaten (VIA) op het Wetsvoorstel in verband met de normering van de vergoeding voor kosten ter verkrijging van voldoening buiten rechte

De Vereniging van Incasso- en Procesadvocaten (VIA) is een in 1993 op verzoek van de Nederlandse Orde van Advocaten opgerichte specialisatievereniging, waarvan advocaten lid zijn die gespecialiseerd zijn op het gebied van debiteurenbeheer en incasso.

De VIA vertegenwoordigt op dit onderwerp de advocatuur en meer in het bijzonder de advocaten die zich bezig houden met het incasseren van vorderingen. De advocatuur heeft binnen de business to business (B2B) incassobranche het grootste marktaandeel.

Bestuursleden van de VIA zouden graag in de gelegenheid gesteld worden de hierna volgende punten mondeling toe te lichten.

De VIA heeft in hoofdlijnen de navolgende bemerkingen bij het Wetsvoorstel/nota van toelichting:

1.

De VIA is van oordeel dat er bij de nieuwe regeling voor incassokosten een onderscheid dient te worden gemaakt tussen vorderingen op ondernemers (B2B) en vorderingen op particulieren (B2C). In het Wetsvoorstel wordt slechts een onderscheid gemaakt tussen grote en kleine ondernemingen, waarbij kleine ondernemingen gelijk worden gesteld met consumenten. Wat de VIA betreft ten onrechte. Het uitgangspunt dat ten grondslag ligt aan de wettelijke regeling, te weten de bestrijding van stille armoede, is immers volstrekt niet van toepassing op transacties tussen bedrijven. Bij transacties tussen bedrijven is sprake van meer gelijkheid van partijen en van contractsvrijheid.

Het incasseren van B2B vorderingen vereist veelal maatwerk, zulks in tegenstelling tot het incasseren van B2C vorderingen. In het handelsverkeer komen steeds meer disputen voor, al dan niet terecht opgeworpen. Elk dispuut dient te worden beoordeeld op haar juridische en feitelijke grondslag, waardoor de incassowerkzaamheden steeds complexer worden. Daarnaast is er in toenemende mate sprake van het

internationaler worden van de incassowereld en spelen vaak allerlei grensoverschrijdende aspecten. Vandaar dat voor het incasseren van B2B-vorderingen in toenemende mate een beroep wordt gedaan op advocaten. Het kan naar het oordeel van de VIA niet zo zijn dat bij het incasseren van dergelijke vorderingen eenzelfde bedrag aan buitengerechtelijke incassokosten wordt toegewezen als bij vorderingen op particulieren waarbij het incassotraject in hoge mate is gestandaardiseerd.

Het maatwerk op zaakniveau bij B2B-vorderingen rechtvaardigt volgens de VIA een hogere vergoeding aan incassokosten dan het veelal volledige geautomatiseerde incassotraject bij B2C-vorderingen, welke vorderingen meistens niet door advocaten worden geïncasseerd doch door incasso- en deurwaarderskantoren, die nu juist ingericht zijn op het verwerken van duizenden B2C-zaken (energie, telecom e.d.).

Aansluiting zou volgens de VIA dienen te worden gezocht bij het begrip "handelstransactie" als bedoeld in de Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende bestrijding van betalingsachterstand en bij handelstransacties. In die gevallen wordt ook de hogere, wettelijke handelsrente toegewezen in een voorkomend geval.

Ook vanuit de Europese Commissie is zeer expliciet aangestuurd op een onderscheid tussen B2B en B2C door het invoeren van de wettelijke handelsrente zoals deze thans verankerd is in artikel 6:119 a BW bij vorderingen ter zake handelstransacties. De VIA wenst aansluiting te zoeken bij de definiëring die in artikel 6:119a BW wordt gebruikt. Het is onlogisch indien met betrekking tot de rente wel onderscheid wordt gemaakt tussen B2B en B2C zaken en bij de incassokosten niet. Voor wat betreft de hoogte van de kosten kan aansluiting gezocht worden bij de hieronder onder 2 te noemen staffel.

2.

De VIA onderschrijft dat het werken met een staffel transparantie verhogend werkt, doch het is de VIA volstrekt onduidelijk waarom aanknopng gezocht wordt bij een grens van € 25'000.00. Daar wordt in het wetsvoorstel ook geen duidelijkheid over gegeven. Bij vorderingen boven de € 25'000.00 blijft – volgens het voorstel van de minister - de

bestaande regeling gelden. Dat is een groot probleem want er is geen bestaande wettelijke regeling. Mogelijk wordt gedoeld op de aanbevelingen uit Rapport Voorwerk II. Dit rapport betreft geen wetgeving en heeft bepaaldelijk niet geleid tot de gewenste transparantie en duidelijkheid.

Bij de huidige regeling dreigt het gevaar te ontstaan dat de rechter bij vorderingen tot € 25'000.00 de staffel toewijst en dat bij vorderingen boven de € 25'000.00 de incassokosten volledig worden afgewezen. Daardoor kan het geval zich voor doen dat in exact dezelfde situatie bij een vordering van € 24'995.00 er circa € 1'025.00 aan incassokosten wordt toegewezen en bij een vordering van € 25'005.00 wellicht helemaal geen vergoeding wordt toegewezen. Dit leidt tot een volstrekt onwenselijke situatie.

De VIA adviseert om de staffel op te nemen zoals die door de werkgroep bestaande uit de VIA, VVCM, VCMB en KBVG op 29 mei 2009 is geadviseerd waarbij geen knip wordt gemaakt bij € 25'000.00 en voor alle betrokkenen steeds duidelijk is welk bedrag aan incassokosten verschuldigd is. Deze staffel luidt:

Hoofdsom vorderingen	Incassokosten %	Minimum
over de eerste € 10'000.00	15%	€ 50.00
over het meerdere tot € 20'000.00	10%	
over het meerdere tot € 40'000.00	5%	
over het meerdere tot € 100'000.00	3%	
over het meerdere	2%	

Dat dit in de praktijk zal betekenen dat bij vorderingen boven de € 25'000.00 een relatief hoog bedrag aan incassokosten dient te worden betaald past volledig in de toelichting van de minister dat bij vorderingen boven de € 25'000.00 partijen professioneel zijn en beseffen wat zij kunnen verwachten indien zij hun betalingsverplichting niet nakomen.

Indien de minister vast zou houden aan de € 25'000.00 grens lijkt het de VIA raadzaam dat voor vorderingen boven de € 25'000.00 bedongen incassokosten bij handelstransacties niet voor matiging vatbaar zullen zijn. Immers contracteren partijen in het handelsverkeer op basis van

gelijkwaardigheid en vrijheid en worden geacht dermate professioneel te zijn, dat de consequentie van het niet (tijdig) nakomen van betalingsafspraken dient te zijn, dat het contractueel bedongen bedrag aan incassokosten ook dient te worden vergoed. Zoals evenwel gezegd wordt echter bij het opnemen van bovengenoemde staffel aan elke onduidelijkheid een einde gemaakt

3.

De VIA is verder van oordeel dat er in het huidige Wetsvoorstel sprake is van een staffel die niet althans onvoldoende een debiteur op de B2B-markt prikkelt binnen de overeengekomen betalingstermijn te betalen. De staffel volgens het wetsvoorstel is ontoereikend om incassozaken door een incasso-intermediair zodanig te laten behandelen dat de schuldeiser/opdrachtgever uiteindelijk per saldo niet met kosten wordt geconfronteerd. Zoals gezegd is B2B-incasso maatwerk en zal een schuldeiser die een dergelijke zaak door een advocaat laat behandelen de nodige kosten maken. Het wettelijke systeem zou zo moeten zijn dat de in verzuim zijnde schuldenaar de volledige schade dient te vergoeden als gevolg van zijn verzuim. De VIA is van oordeel dat de staffel zoals deze genoemd is in het advies van de werkgroep d.d. 29 mei 2009, welk advies uitdrukkelijk door haar wordt onderschreven, meer recht doet aan dit aspect en een staffel weergeeft die gezien alle omstandigheden van het geval en zeker ook rekening houdend met de belangen van de schuldeisers, gerechtvaardigd is.

Zeker bij de wat hogere vorderingen (> € 10'000.00) geeft de staffel in het voorstel van de minister van justitie te weinig prikkel om op tijd te betalen. Het sanctie element is dermate gering dat wanbetalen in Nederland zal blijven lonen.

4.

Tot slot is de VIA van oordeel dat buitengerechtelijke incassokosten pas verschuldigd zullen zijn na overdracht van het incassodossier aan een incasso-intermediair. Gestimuleerd dient te worden dat schuldeisers aan hun schuldenaren de gelegenheid geven om de vordering zonder bijkomende kosten te voldoen alvorens de vordering ter incasso uit handen wordt gegeven. Een debiteur zal alsdan voldoende gelegenheid

vereniging van incasso en procesadvocaten, Postbus 1128, 1810 KC Alkmaar. Telefoon: (072) 541 10 70, fax: (072) 541 10 71, www.via-incasso.nl, e-mail: info@via-incasso.nl
Bank: 43 33 37 680, K.V.K., 40 41 31 860000 H

hebben gehad om te betalen, alsmede zal er, alvorens de vordering uit handen te geven, voldoende zijn gewaarschuwd voor de nadien verschuldigde buitengerechtelijke incassokosten.

Wat de VIA betreft is het aldus wel degelijk van belang wie incasseert. Het lijkt de VIA niet wenselijk, dat de schuldeiser zelf gerechtigd zal zijn om incassokosten aan de debiteur door te belasten. Dit zal leiden tot ongewenste situaties, namelijk dat sommige crediteuren geen enkele moeite meer zullen doen om er voor te zorgen dat er snel betaald wordt, doch de debiteur direct met incassokosten zullen confronteren.

Namens de Vereniging van Incasso- en Procesadvocaten,
Mr. B.T. van Onna